

FRANKENSTEIN

Sue Hansen-Styles har i en årrække imponeret med en række intelligente og elegante skuespillerpræstationer i diverse Why Not Theatre produktioner. Mest uforglemmeligt på Bådteatret, hvor hendes portræt af en begavet professors kamp mod kræften blev valgt som årets skuespillerpræstation af cphculture.dk.

Nu byder hun atter sig selv en ny stor udfordring i rollen som Dr. Frankensteins monster, hvis eneste skrækeffekt synes at være, at hun ældes. Rollen giver Sue Hansen-Styles mulighed for at vise, at hun ikke bare rent verbalt er en dygtig skuespiller, og hendes indledende forvandlingsscene afslører en kropslighed, som gør indtryk. Hvis dette mennesker bliver et "monster", skyldes det i høj grad måde hun bliver behandlet på af andre og i samfundet i almindelighed, blot fordi hun er gammel.

Den Reumert-vindende dramatiker Tanja Mastilo ("The Cheyenne are leaving") spidder en ungdomsliderlig samtid, hvor begrebet "ældre-byrden" er blevet acceptabelt, og vi forstår dette monster i lige så høj grad, som vi forstår monstret i Mary Shelley roman og i James Whales "Frankenstein"-filmatisering fra 1931, der stadig fremstår som den definitive filmudgave af Shelleys roman.

Nina Larissa Bassetts iscenesættelse udnytter fikst scenografen Peter Rasmussens skyggespil på de lyse gardiner og Barry Wesils stemningsmættede musik, men lidt mere tempo kunne måske også lokke et yngre publikum til, hvilket synes hensigtsmæssigt, da det er deres verden, der ikke i tilstrækkelig grad levner plads til de ældre.

Sue Hansen-Styles får yderst kompetent dramatisk assistance på scenen af amerikaneren Jessica O'Hara-Baker, der som Dr. Frankenstein har en passende morbid udstråling - ikke ulig Morticia Addams fra den på alle måder skrækkelige familie Addams.

Den New Zealandske skuespiller Nathan Meisters smukke stemme får hver en stavelse i hans mund til at blive en lille skønhedsåbenbaring, og hans blide udstråling kommer til sin ret i to meget forskellige roller, som han på diskret vis formår at differentiere.

Teatret ved Sorte Hest lægger med andre ord endnu en gang scene til et kvalitetsprodukt, og har du lyst til at få et aktuelt bud på FRANKENSTEIN, så bør du opsøge teatret, når

blot ikke du forventer ungdommeligt splatter-teater. På Teatret ved Sorte Hest får du i Why Not Theatres udgave heldigvis både noget andet og mere.

(Michael Søby)